
Prof. RNDr. Luboš Pick, CSc.

Na anketní otázky odpovídá Prof. RNDr. Luboš Pick, CSc.

Mohl byste nám prozradit, jaké povolání jste si představoval, že budete vykonávat, když jste chodil do základní školy a co nakonec rozhodlo o Vaší volbě?

Asi patřím k té šťastné menšině lidí, kteří od úplného malička vědí, čím by chtěli jednou být. V mém případě bylo jasné už asi tak od dvou let, že to musí být počty. I když je pravda, že jsem jednou (konkrétně v šesté třídě základní školy) dostal z matematiky dvojku na vysvědčení. To bylo proto, že paní učitelka trvala na vytahování geometrických obrazců tužkou č. 2, což se mně nikdy nepodařilo provést s požadovanou přesností. Pro mne byl geometrický problém vyřešen náčrtkem, ale to se tehdy nepočítalo.

Vybavíte si okamžik, kdy Vám vědecká činnost přinesla největší radost?

Nevnímám život jako soubor okamžiků, které lze mezi sebou nějak lineárně uspořádat podle toho, jakou člověku přináší radost. Existují v praxi momenty, které na to zdánlivě aspirují (mám na mysli například různá ocenění přicházející zvnějšku, jako v mém případě byla třeba Hlávkova cena). Ale asi opravdu největší radost a vnitřní uspokojení mi přináší (bohužel velice vzácné) okamžiky, kdy dostanu nějaký nápad, který pohne s matematickým problémem, kterým se zrovna zabývám.

Za posledních dvacet let se věda hodně změnila. Jaký vývoj předpokládáte ve Vašem oboru v následujících deseti letech?

Poslední dobou mám pocit, že mladší generaci matematika již tolik nezajímá. Zdá se mi, že se kvalita výuky na středních školách postupně zhoršuje a že se i změnil přístup k poznání. Možná to souvisí se stupněm blahobytu, kterého společnost dosáhla. Přitom je matematika všudypřítomná, stačí se jít třeba pojistit, a už vstupujeme do světa, který je bez matematiky naprosto nemyslitelný. Uvidíme, jak si nastupující generace povedou.

Ve svém projevu u příležitosti jmenování profesorů v říjnu 2008 ministr školství zmínil: „Akademický svět bývá někdy stereotypně vnímán jako centrum potenciálního odporu vůči stávajícímu společenskému uspořádání“. Jaké kroky byste doporučil budoucímu ministrovi školství?

Podíváte-li se do historie, tak zjistíte, že státům, které se nacházely ve složité situaci, a přesto se rozhodly investovat do vzdělání, se to bez výjimky vyplatilo - jako např. Japonsku po druhé světové válce nebo později Izraeli nebo Irsku. Naše vlády si bohužel zatím tuto skutečnost dostatečně neuvědomují. Pokud bych měl něco doporučit ministryni školství, pak asi především ať naslouchá učeným lidem s nezkorumpovaným charakterem a pokusí se jim porozumět.